

תת"ע 10835/05/22 - סובחי לחאם נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 10835-05-22 מדינת ישראל נ' לחאם
תיק חיצוני: 10156503392

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	סובחי לחאם
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 16.6.22.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020)); ומן הטעם שהוגשה באיחור. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש (בביתו) ביום 3.7.22; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה למעלה מ-5 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - איחור שלא הוסבר ושיש גם בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שמאישור המסירה, כפי שצורף לכתב האישום בתיק בית המשפט (וכלל את מספר הדו"ח, שמו של המבקש, ת.ז., כתובתו, וכן סטטוס המסירה, שם וחתימת עובד הדואר ותאריך המסירה) עולה, כי הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'; והמבקש לא הוכיח כי לא קיבל את

עמוד 1

ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם**; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל**).

נקבע, כי "משמעות אישור מסירה בו מצוין כי הדואר "לא נדרש", כשמה כן היא, שהמערער לא ניגש לדואר ולמעשה **נמנע מלדרוש את הדו"ח** שנשלח אליו בדואר רשום. מכאן, הנטל עובר למערער להראות כי מחדלו אינו תוצאה של הימנעות מכוונת, אלא כי מדובר **בסיבות שאינן תלויות בו**". (עפת (מחוזי חיפה) 2047-09-22 **סלומן נ' מדינת ישראל**, 24.10.22, פסקה 7); והמבקש בעניינו, לא עשה דבר וחצי דבר כדי לברר את נסיבות המסירה הנטענת מול הדואר; ולפיכך, יש לראותו כמי שקיבל את ההזמנה לדין, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינו. בנסיבות שלפניי, הנאשם למעשה אינו חולק על עובדות כתב האישום המיוחסות לו, כפי שגם עולה מאישור משרד התחבורה שצורף לבקשה.

גם העונש שהושת על המבקש (קנס בסך 1200 ש"ח) הינו סביר, בהתחשב בתקופת פקיעת הרישיון ובעברו בתקופת הפקיעה (14 הרשעות קודמות, 8 מתוכן בתקופת הפקיעה); ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, א' טבת תשפ"ג, 25 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.